

mgyoe.com

မြင့်စိုးလှိုင်

ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုး

Robinson Crusoe by Daniel Defoe

(အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ)

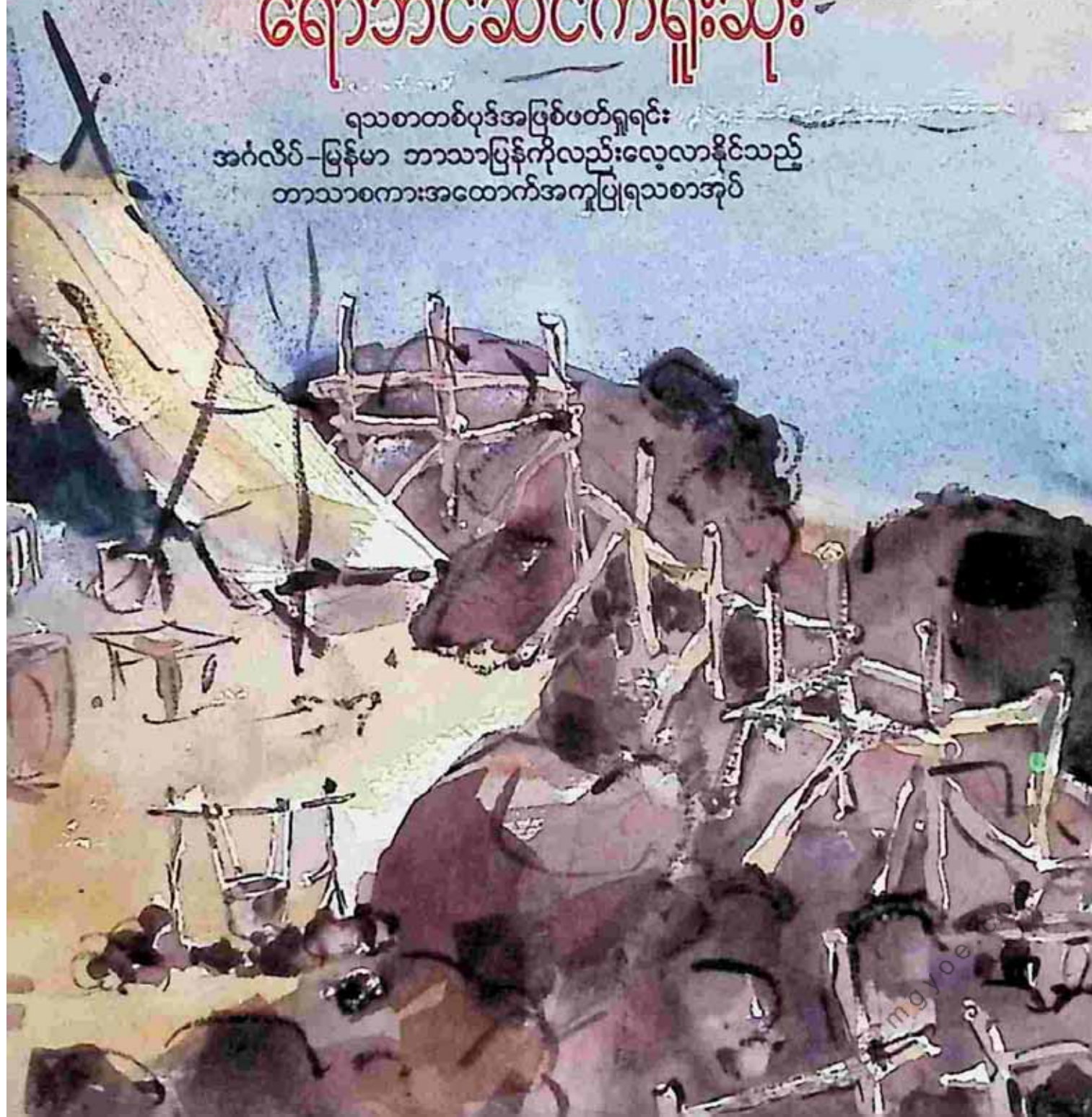

mgyoe.com
THANKS
2000

မြင်းစိုးလှိုင်

ရော်ဘင်ဆင်ကရူးဆိုး

ရသစာတစ်ပုဒ်အဖြစ်ဖတ်ရှုရင်း
အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဘာသာပြန်ကိုလည်းလေ့လာနိုင်သည့်
ဘာသာစကားအထောက်အကူပြုရသစာအုပ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်

၆၀၁/၂၀၀၀(၈)
၇၆၄/၂၀၀၀(၁၁)

မျက်နှာပုံပန်းချီ
စာအုပ်ချုပ်
ပုံနှိပ်သူ

ပုတ်သုံ
ကိုဖြင့်
ဦးကျော်ဌေးမင်း
(၀၅၉၉၂)
အောင်သိန်းသန်းပုံနှိပ်တိုက်
၄၄၊ သိမ်ဖြူလမ်း
ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ရွှေအိမ် ((ပြ ၀၁၂၉၉)
တိုင်းလင်းစာပေ
အမှတ် ၈/၆၅၊ အုပ်စု (၃)
အောင်သိပ္ပိလမ်း၊ အင်းစိန်။

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်
ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်
၁၀၀၀

အုပ်ရေး
တန်ဖိုး

mgjoe.com

mgjoe.com

1. *I go to sea*

I was born in the year 1632, in the city of York, of a good family. At a very early age I wanted to go to sea. My father was a wise man, and he begged me not to do so. For a time I decided not to think of it any more. But one day in the city of Hull I met a friend who was going to sea on his father's ship. He asked me to go with him. Then, without asking my father, without asking God's blessing, without any thought of the result, I went on board the ship.

(၁)

ပင်လယ်ပျော်ပြစ်ချင်လို့

၁၆၃၂ ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော့်ကို မွေးပါတယ်။ ယော့ခဲမြို့စာတိဖြစ်ပြီး မိဘတွေက ပစ္စည်းဥစ္စာ ပြည့်စုံကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က ခပ်ငယ်ငယ်ကတည်းက ပင်လယ်ဘက်ထွက်ပြီး ပင်လယ်ပျော်ကြီးလုပ်ချင်တယ်။ ကျွန်တော့်အဖေက ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော့ မသွားချင်ပါနဲ့သားရယ်ဆိုပြီး အတန်တန် တားခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ပင်လယ်အကြောင်း မတွေးတော့ပါဘူးလေလို့ စိတ်တုံးတုံးချပြီး ကာလအတော်ကြာအောင် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်နေ့ ဟားလ်မြို့ကို ကျွန်တော်ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ဆုံတယ်။ သူကလည်း သူ့အဖေ ရွက်သင်္ဘောကြီးနဲ့ ပင်လယ်ဘက်ခရီးထွက်တော့မယ့်ဆဲဆဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်ကိုလိုက်ခဲ့ဖို့ အဖော်စပ်ပါလေရော။ ဘာပြောကောင်းမလဲ။ အဖေဆီကလည်း ခွင့်မတောင်း၊ ဘုရားမပါလို့လည်း ဆုမတောင်း၊ ဘာဖြစ်လာမယ်ဆိုတာလည်း တစ်ချက်ကလေးတောင် ထည့်မတွေးဘဲ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ် ဧွခနဲ ကျွန်တော် တက်လိုက်လာခဲ့တော့တာပါပဲ။

2. *The ship is lost in the storm*

On the same day we left Hull, meaning to go to the African coast. We guided the ship as if we were going to the island of Fernando de Noronha. Then we passed to the east of that island. After a few days there came a fearful storm. The wind and the waves threw the ship this way and that for twelve days. The ship was badly broken and a lot of water was coming in. Then one of our men, early in the morning, cried out, 'Land!' just after that, the ship ran on to some sand. The waves came over the ship, and we knew that very soon it would be broken to pieces. We had a small boat on board; we let the boat down into the water, and got into it. When we had gone some distance in the boat, a great wave came from behind. 'Oh, God!' we cried and we were all thrown into the water.

(၂)

မုန်တိုင်းထဲမှာ

အဲဒီနေ့ နေ့ချင်းပဲ အာဖရိက ကမ်းရိုးတန်းဘက်ကို သွားမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဟားလ်မြို့ကနေ ကျွန်တော်တို့ခွာခဲ့ကြတယ်။ သင်္ဘောကို ဖာနန်ဒိုဒီနို ရွန်ဟာကျွန်း ရှိရာထိ ဦးတည်ရွက်လွှင့်တယ်။ နောက်တော့ ကျွန်းရဲ့ အရှေ့အရပ်ကို မှန်းပြီး ဖြတ်ခဲ့တယ်။ ရက်နည်းနည်းအကြာမှာ ကြောက်စရာ လန့်စရာကောင်းတဲ့ မုန်တိုင်းကြီးတစ်ခုနဲ့ တိုးတယ်။ လေပြင်းတွေတိုက်၊ လှိုင်းတွေရိုက်နဲ့ သင်္ဘောလည်း ဘယ်လူးညာလိမ့် ဖြစ်နေလိုက်တာမှ ဆယ့်နှစ်ရက်လုံးလုံး။ သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး ရစရာမရှိအောင် ကျိုးပဲ့ပျက်စီးကျန်ပြီး အထဲကို ရေတွေ ဒလဲယောဝင်လာတယ်။ အဲဒီနောက် မနက်စောစောပိုင်းမှာ 'ကုန်းတွေပြီ' လို့ သင်္ဘောသားတစ်ယောက် အော်တဲ့အသံ ကြားလိုက်ရတယ်။ အဲဒီလို အော်သံကြားရရုံရှိသေး၊ ရေတိမ်သဲပြင်နဲ့ငြိပြီး သင်္ဘောသောင်တင်သွားပါလေရော။ လှိုင်းလုံးကြီးတွေက သင်္ဘောပေါ် တဝန်းဝန်း တက်လွှမ်းလာနေတာမို့ မကြာခင် တစ်စစ ဖြစ်ကုန်တော့မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်တယ်။ ဒါနဲ့ သင်္ဘောပေါ်တင်လာတဲ့ လှေကလေးတစ်စင်းကို ရေချပြီး လူအားလုံး လှေထဲဆင်းလိုက်ကြတယ်။ လှော်ထွက်မယ်မှ မကြံရသေးဘူး၊ နောက်ကနေ ဧရာမလှိုင်းလုံးကြီးတစ်လုံး လိုက်လာတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း 'ဘုရား' တဖို့တောင် အနိုင်နိုင်ရယ်။ လူတွေကို ကိုင်ပြီး လွင့်ပစ်လိုက်သလို အားလုံး ရေထဲလွင့်စဉ်ကျသွားပါတော့တယ်။

3. *I am thrown up on the land*

A great wave took me and carried me on towards the shore: it left me on the land, badly hurt. I was very weak, but I got up on my feet and ran up to a dry place and lay there more dead than alive. After a time I was sick and threw up a great deal of sea water which had got into my stomach. Then I wanted to rest; but I dared not sleep on the ground for fear of being eaten by wild beasts.

So I climbed up into a tree, and remained there until morning. I was sure that all my friends had been killed and I alone had been saved. I was very tired and I quickly fell asleep.

(၃)

ကုန်းပေါ်ကို ပစ်တင်လိုက်ပြန်တော့

လှိုင်းလုံးကြီးတစ်လုံးက ကျွန်တော့်ကို ကမ်းခြေရောက်အောင် သယ်လာပြီး ကမ်းစပ် ကုန်းမြေပေါ်မှာ ဒဏ်ရာအနာတရတွေနဲ့ ချထားခဲ့တယ်။ လူလည်း ယဲ့ယဲ့ပဲရှိပါတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားပြီး မတ်တတ်ရပ်ကြည့်တယ်။ နောက် ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ရှိတဲ့နေရာရောက်အောင် အားတင်းပြေးပြီး ထိုးလှဲချလိုက်တယ်။ တစ်ခါတည်း အသက်ပါထွက်သွားမလားလို့တောင် အောက် မေ့မိတယ်။ အတော်လေးကြာတော့ အနေရအထိုင်ရခက်လာပြီး ကျွန်တော့်မိုက်ထဲ ဝင်နေတဲ့ ပင်လယ်ရေတွေ တဝါဝါ အန်ထွက်လာတယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော် မှိန်းချင်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေ အစားခံရမှာကြောက်လို့ မြေကြီးပေါ်မှာလည်း အိပ်မနေရဲဘူး။

အဲဒါကြောင့် သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီး မနက်မိုးလင်းတဲ့အထိ အပင်ပေါ်မှာပဲ နေမယ်လို့ စိတ်ကူးတယ်။ ကျွန်တော့်အပေါင်းအဖော်တွေအားလုံးတော့ ပင်လယ်ထဲမှာ သေဆုံးကုန်ကြပြီထင်ပါရဲ့။ ဟုတ်တယ်၊ သေချာပါတယ်။ ခုတော့ အသက်အေးကလွတ်လာတာဆိုလို့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းပါလား။ ကျွန်တော်လည်း ပင်ပန်းလွန်းလို့ ကြာကြာစဉ်းစားတွေးတောမနေနိုင်တော့ဘဲ အိပ်ပျော်သွားပါတယ်။

4. *I go out to the ship*

When I woke, it was day. The sea was quiet, and the ship lay less than a kilometre from the shore. I had with me nothing—no food, nor anything with which I might get food. So I decided to go out to the ship to see what useful things I might find there. I took off my clothes and swam to the ship. I climbed through a hole in the side. The lower part was full of water, but the other parts were dry.

(၄)

သင်္ဘောကြီးဆီ တစ်ခေါက်

အိပ်ရာက ကျွန်တော်နိုးတော့ မိုးစင်စင်လင်းနေပြီ။ ခုတော့လည်း ပင်လယ်က တိတ်ချက်သားကောင်းလိုက်တာ။ ကမ်းခြေကနေ တစ်မိုင်မရှိတရှိ အကွာလောက် မှာတော့ သင်္ဘောကြီးက မလှုပ်မယှက်။ ကျွန်တော့်မှာ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းဆိုလို့ ဘာတစ်ခုမှ ပါလာတာမဟုတ်ဘူး။ စားစရာလည်းမပါဘူး။ အစာရှာနိုင်ဖွေနိုင်တဲ့ လက်နက်ကိရိယာလည်းမပါဘူး။ ဒါကြောင့် သင်္ဘောကြီးဆီရောက်အောင် တစ်ခေါက်သွားပြီး အသုံးဝင်မယ့် ပစ္စည်းပစ္စယလေးဘာလေး တွေ့လိုတွေ့ငြား ရှာကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အဝတ်အစားတွေချွတ်ပြီး သင်္ဘောဆီရောက် အောင် ကျွန်တော် ရေကူးသွားတယ်။ ရောက်တော့ သင်္ဘောဘေး အပေါက် တစ်ပေါက်ကနေ အပေါ်ကို တွယ်တက်တယ်။ သင်္ဘောနောက်ပိုင်း တစ်ပိုင်းလုံး ရေလွှမ်းနေပြီ။ ဒါပေမယ့် ရေမဝင်တဲ့နေရာတချို့တော့ ရှိသေးတယ်။

5. *Bringing things from the ship*

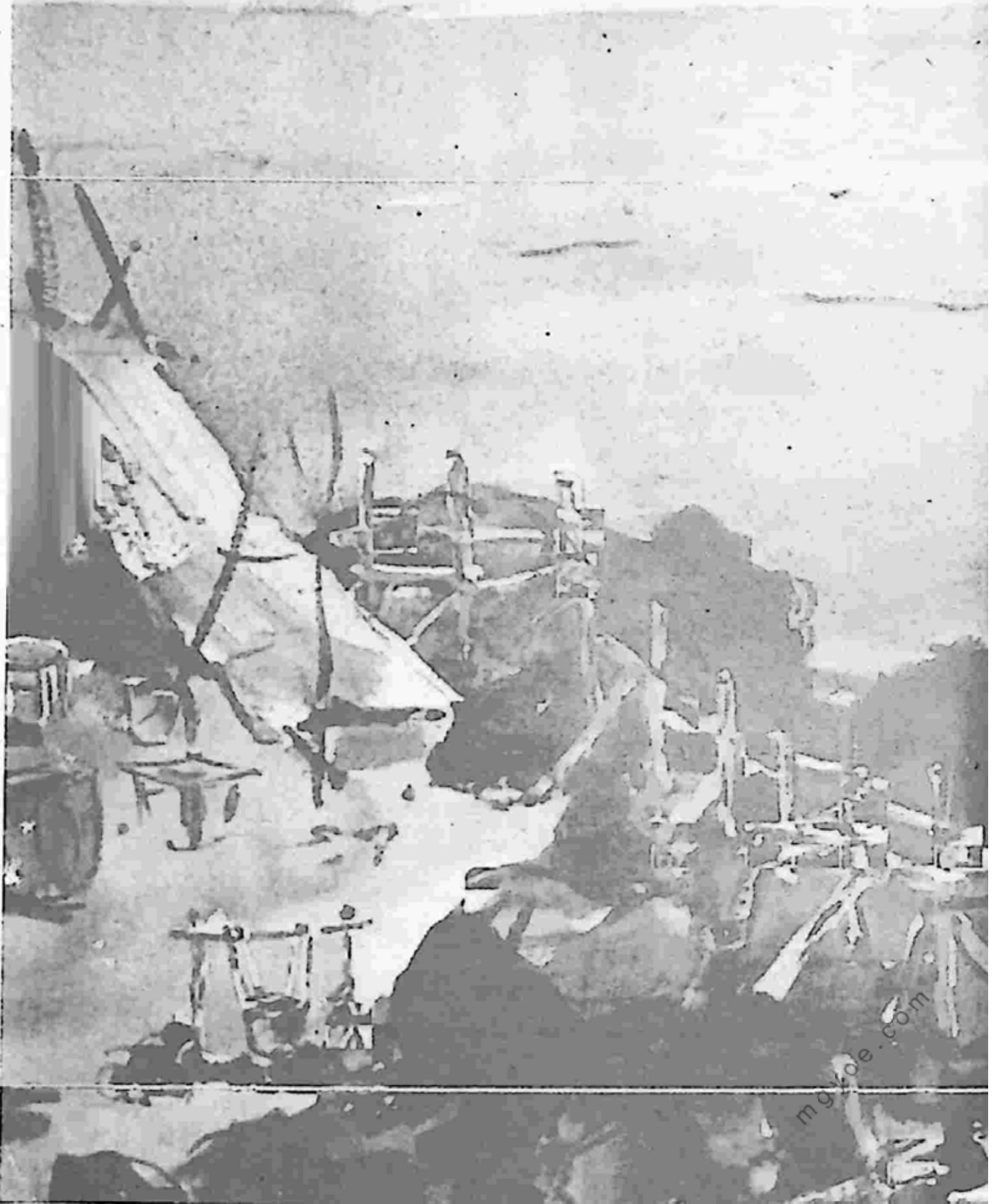
I found four large pieces of board and tied them together to make a raft. Then I put on this raft all the things that I might need from the ship. I took a large box of food, an axe and other things for cutting and shaping wood, seven guns and plenty of powder for the guns, pens and paper, some books, also needles and the few clothes that I could find. I took a small sail and fixed it in my raft. I then sailed towards the shore. When I came near the shore, the front of the raft went up on to the sand, and all my goods began to fall off the end of the raft which was still in the water. I just saved them and held them back. After a lot of hard work I tied the things down, so that my hands were now free to work on the front of the raft and set it back into the water. Then I guided my raft into a little river. There I got all my goods safely on to the land.

(၅)

သယ်နိုင်သလောက်တော့ သယ်ရမယ်

ပျဉ်ချပ်ကြီးကြီးလေးချပ်တွေ့လို့ ပျဉ်တွေကိုစုပြီး ဖောင်ဖွဲ့လိုက်တယ်။ အဲဒီ
 နောက် သင်္ဘောပေါ်မှာတွေ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေထဲက ကျွန်တော့်အတွက် အသုံးဝင်
 မယ် ထင်ရတဲ့ ပစ္စည်းမှန်သရွေ့ကို ဖောင်ပေါ် ပြောင်းတင်တယ်။ စားစရာတွေ
 ထည့်ထားတဲ့ သေတ္တာကြီးတစ်လုံး၊ ရဲတင်းတစ်လက်အပါအဝင် သစ်သားထွင်း
 လို့ ဖြတ်လို့ရတဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ သေနတ်ခုနစ်လက်နဲ့ သေနတ်ထဲထည့်တဲ့ ယမ်း
 မှုန့် အတော်များများ၊ ကလောင်တံ၊ စာရွက်နဲ့ စာအုပ်တချို့၊ လမ်းလှမ်းမိသမျှ
 အကုန်သယ်တာပဲ။ အဝတ်အစားအနည်းအကျဉ်းနဲ့ အင်္ကျီချုပ်တဲ့ အပ်တွေလည်း
 ပါတယ်။ လှေရွက်ပျင် အသေးတစ်ထည်ပါယူပြီး ဖောင်မှာ ရွက်ဆင်လိုက်တယ်။
 ပြီးတာနဲ့ ကမ်းခြေဘက်ကို ကျွန်တော် ရွက်လွင့်ခဲ့တယ်။ ကမ်းစပ်နားလည်း
 ရောက်ရော ဖောင်ရှေ့ပိုင်းက သောင်ပေါ် ထိုးတင်ပြီး ဦးမော့သွားလို့ ရေထဲမှာ
 ကျန်နေသေးတဲ့ ဖောင်နောက်ပိုင်းက ပစ္စည်းတွေအကုန်လုံး ရေထဲကျကုန်တယ်။
 ကျွန်တော်လည်း အကုန်ပြန်ရအောင် လိုက်စမ်းလိုက်၊ တင်လိုက် လုပ်ရတာပေါ့။
 ပင်ပန်းတကြီး ဆယ်လိုပြီးတော့ ပစ္စည်းတွေကို တစ်စုတစ်စည်းတည်းဖြစ်အောင်
 ပေါင်းပြီး တုပ်ချည်ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့မှ အားသွားတဲ့ လက်နှစ်ဖက်နဲ့
 ဖောင်ဦးကို ရေထဲပြန်တွန်းချရတယ်။ နောက်တော့ ဖောင်ကို ချောင်းပေါက်ကလေး
 တစ်ခုအတိုင်း ကျွန်တော် ဆွဲယူသွားတယ်။ ခုမှပဲ ကျွန်တော့်ပစ္စည်းအားလုံး
 ကုန်းပေါ်ကို ချောချောမောမောရောက်တော့တယ်။

mgvoo.com

mgyc.com

mgyc.com

1998

6. *I am on an island*

My next work was to look at the country, and to find a proper place for a hut to store my goods in and keep them safe. There was a hill not more than two kilometers away. There were other hills, but it seemed to be the highest. I took my gun, and walked to the top of the hill. There I saw with great sadness that I was on an island. The sea was on all sides of me: there was no land to be seen, except two small islands about fourteen kilometres away to the west. I couldn't see any fields or huts on my island, nor anything to show that there were men on it. I saw plenty of birds, but I did not know their kinds, nor which were fit to eat. On my way back I shot at a great bird. I believe that this was the first gun that had ever been fired on the island. At the sound, great numbers of birds of hundreds of sorts flew up, making loud noises of crying and calling.

(၆)

ကျွန်းပေါ်က ကျွန်တော်

ကျွန်တော့်မှာ နောက်ထပ် လုပ်စရာအလုပ်တစ်ခုက ခုရောက်နေတဲ့ အရပ်
ဒေသကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုပြီး သင့်တော်မယ့်နေရာထိုင်ခင်းရှာဖို့ပဲ။ ကျွန်တော့်
ပစ္စည်းတွေကို လုံလုံခြုံခြုံသိမ်းနိဒ်အောင် တဲတစ်လုံးထိုးဖို့ကောင်းတဲ့နေရာမျိုးပေါ့။
ရှေ့မှာ တောင်ကုန်းတစ်ကုန်း။ တစ်မိုင်သာသာလောက်ပဲဝေးမယ်။ သူ့ဘေးမှာ
လည်း တောင်ကုန်းကလေးတွေရှိတယ်။ ဒါပေမယ့်ဒီကုန်းကအမြင့်ဆုံး။ သေနတ်
ယူပြီး ကုန်းထိပ်ရောက်အောင် ကျွန်တော်တက်ခဲ့တယ်။ ထိပ်လည်းရောက်ရော
လူလည်း အကြီးအကျယ်ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြစ်ရတော့တာပဲ။ ကျွန်တော်ရောက်
နေတာ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပါလား။ ကျွန်တော့်ဘေးပတ်လည်မှာ ပင်လယ်ပြင်ကြီး
က ဝိုင်းနေတယ်။ မြေပြင်ဆိုလို့ ဟိုးအနောက်ဘက် ဆယ်မိုင်အကွာလောက်မှာရှိတဲ့
ကျွန်းကလေးနှစ်ကျွန်းကလွဲရင် ဘာမှမမြင်ရဘူး။ ကျွန်တော်ရောက်နေတဲ့ ကျွန်း
ပေါ်မှာလည်း စိုက်ကွင်းတွေ၊ တဲအိမ်တွေဆိုလို့ ဘာတစ်ခုမှမရှိဘူး။ အဲဒါတွေ
ထားပါဦး။ လူသူရှိတယ်ဆိုတဲ့ အရိပ်အယောင်တောင်မမြင်ရဘူး။ ငှက်တွေကတော့
အများကြီးပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘာငှက်မျိုးတွေမှန်း၊ ဘယ်ငှက်က စားကောင်းတယ်
ဆိုတာမှန်းမသိတဲ့ ငှက်တွေပါ။ အပြန်လမ်းမှာတော့ ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ကို
ကျွန်တော် သေနတ်နဲ့ပစ်ချလာခဲ့တယ်။ အဲဒီငှက်ကို ပစ်လိုက်တဲ့ သေနတ်သံဟာ
ဒီကျွန်းပေါ်မှာ ပထမဦးဆုံးပစ်ခတ်လိုက်တဲ့ သေနတ်သံပဲဖြစ်ရမယ်လို့ ကျွန်တော်
ယုံတယ်။ သေနတ်သံကြားတော့ ငှက်အုပ်ကြီး ဝုန်းခနဲထပျံပြီး အော်သံခေါ်သံတွေ
ကြွက်ကြွက်ကိုညံသွားတာပဲ။

7. *I make a house to live in*

Still looking for a place for my hut, I found a level place on the side of a hill. There was a cave in the side of the hill at the back of this level place, but this cave was small and did not go far into the rock. I brought the sail from my raft, and made a tent on the level ground. Then I drew a half-circle round the tent. In the days that followed, I cut down young trees and made a strong fence round this half-circle. The Fence was nearly two metres high, made of posts with sharp points at the top. Then I began to cut away the rock, so as to make the cave larger; and I put the earth and stones inside the fence, so that it raised the ground by about half a metre.

(၇)

ကိုယ်တိုင်ဆောက်တဲ့ အိမ်တစ်လုံး

တဲထိုးဖို့နေရာ ဆက်ရှာရင်း တောင်ခါးပန်းမှာ ပျံ့ပျံ့ပျူးပျူးရှိတဲ့ ကမူစွန်း
 တစ်နေရာတွေ့တယ်။ အဲဒီမြေပြန့်ရဲ့နောက်ဘက် တောင်နံရံမှာ ဝူပေါက် တစ်
 ပေါက်လည်း ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝူပေါက်က ခပ်သေးသေးပါ။ အထဲကို သိပ်
 ဝင်လို့မရဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ဖောင်မှာတပ်ထားတဲ့ လှေရွက်ကိုဖြုတ်ပြီး အဲဒီ
 မြေပြန့်ပေါ်မှာ တဲထိုးတယ်။ ပြီးတော့ တဲရှေ့မှာ စက်ဝိုင်းခြမ်းပုံ ဆွဲတယ်။
 နောက်နေ့တွေကျတော့ သစ်ပင်ခပ်တန်တန်လေးတွေခုတ်၊ စက်ဝိုင်းခြမ်းပေါ်
 တိုင်လှည့်စိုက်ပြီး ခြံစည်းရိုးတောင့်အောင်ခတ်တယ်။ စည်းရိုးက ခြောက်ပေခီးပါး
 လောက်မြင့်ပြီး ခြံတိုင်ထိပ်ပျားတွေကို ချွန်ထားတယ်။ ခြံကာလို့ပြီးတော့ တောင်
 နံရံဝူပေါက် ကျယ်သွားအောင် အဝက ကျောက်တွေကို တူးဆွ မြတ်တောက်ပစ်
 တယ်။ တူးလို့ဆွလို့ ထွက်လာတဲ့ မြေကြီးတွေ၊ ကျောက်ခဲအစအနတွေကို ခြံ
 ဝိုင်းထဲ ဖို့ပြီး ခင်းလိုက်တော့ မြေပြင်က နံဂိုရှိတာထက် တစ်တောင်လောက်
 မြင့်တက်လာတယ်။

8. *Finishing the house*

In this way I had two rooms: my tent in which I would live, and the cave as a store-room. There was no door in the fence, but I made a rough ladder with steps to go over the top, and, when I was in, I lifted the ladder over after me. So I was completely shut in and quite safe.

I then brought all the goods that I had taken from the ship, and put them in my store-room.

After I had been on the island about ten or twelve days, I thought that I should need some way of marking the days. So I set up a tall thick post, and cut on it in big letters:

I CAME ON SHORE HERE ON
MAY 30, 1659

Each day I cut a small mark on the side of this post. Every seventh mark was larger than the others, meaning a new week. After thirty or thirty-one marks I made a line meaning a new month.

(၈)

အိမ်ဆောက်လို ပြီးသွားတော့

ဒီနည်းနဲ့ ကျွန်တော့်မှာ အခန်းနှစ်ခန်း ရလာတယ်။ ကျွန်တော်ထိုးထားတဲ့ တဲကို လူနေခန်းလုပ်ပြီး လိုက်ဂူကို ပစ္စည်းသိုလှောင်ခန်းလုပ်လိုက်တယ်။ ခြံစည်း ရိုးမှာတော့ တံခါးမရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် ထောင်လိုရတဲ့ လှေကားကြမ်းတစ်စင်း လုပ်ထားတယ်။ ခြံစည်းရိုးထိပ်ရောက်အောင် လှေကားထစ်တွေ နင်းတက် သွားရုံပဲ။ ခြံထဲမှာ ကျွန်တော်ရှိနေရင် လှေကားကို အထဲသွင်းထားလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အထဲမှာ လုံလုံခြုံခြုံဖြစ်သွားတာပေါ့။

အေးအေးဆေးဆေး အချိန်ရတဲ့အခါ သင်္ဘောကနေသယ်လာတဲ့ ပစ္စည်း တွေအားလုံး ဒီကိုရွှေပြီး သိုလှောင်ခန်းထဲမှာ နေရာချတယ်။

ကျွန်းပေါ်ရောက်ပြီးလို့ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်နှစ်ရက်လောက်အကြာမှာ နေ့တွေ ရက်တွေကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ အမှတ်အသားလုပ်ထားမှ ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော် တွေးမိတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း တိုင်ကြီးကြီးတစ်လုံးထူပြီး တိုင်ပေါ်မှာ စာလုံးကြီးတွေနဲ့ စာထွင်းလိုက်တယ်။

၁၆၅၉ ခုနှစ်၊ မေလ ၃၀ ရက်တွင် ဤကမ်းခြေသို့ ကျွန်ုပ်ရောက်သည်။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း အဲဒီတိုင်လုံးနံဘေးမှာ အမှတ်ကလေးတစ်ခု ကျွန်တော် ထွင်းတယ်။ ခုနစ်မှတ်ပြည့် အမှတ်တိုင်းကို တခြားအမှတ်တွေထက် နည်းနည်း ပိုကြီးပြီး ထွင်းတယ်။ နောက်တစ်ပတ်အသစ်စပြုဆိုတဲ့သဘော။ အမှတ်သုံးဆယ်၊ ဒါမှမဟုတ် သုံးဆယ်တစ်မှတ် ပြည့်သွားပြီဆိုရင် မျဉ်းတစ်ကြောင်းသားလိုက် တယ်။ တစ်လကုန်လို့ တစ်လဆန်းပြီဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပေါ့။

9. *Some necessary things*

I now began making some things that I needed most. I greatly needed a chair and a table_ without them I couldn't write or eat properly. Because I hadn't the proper things for making them, these cost me a great deal of hard work and trouble. For example, when I wanted a board, I had no other way except to cut down a tree, and cut away the round part of the tree on each side with my axe. In this way I could make only one board out of a tree. But I had plenty of time, so I didn't mind.

I made a table and a chair, and I fixed boards all along one side of my store-room; on these I put all my stores and goods in order. Then I had everything ready at hand, and it was a great pleasure to me to see all my goods in order, and to find that I had such a stock of them.

(၉)

မရှိမဖြစ်တာလေးတွေ

ခုတော့ ကျွန်တော့်အတွက် အလိုအပ်ဆုံးပစ္စည်းတချို့ကို စလုပ်ဖြစ်ပါပြီ။ ကျွန်တော် အင်မတိအင်မတန် လိုချင်နေတာက စားပွဲနဲ့ ကုလားထိုင်ပဲ။ အဲဒီ ပစ္စည်းနှစ်ခု မရှိတော့ ကျွန်တော့်မှာ စာလည်းရေးလို့မရ၊ စားရသောက်ရတာ လည်း အဆင်မပြေ ဖြစ်နေတယ်။ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်လုပ်ဖို့ လက်နက်ကိရိယာက မစုံတော့ လုပ်တဲ့ကိုင်တဲ့အခါမှာ အတော့်ကို လက်ဝင်ပြီး အခက်အခဲတွေ့ရ တယ်။ ဥပမာ...ပျဉ်ပြားတစ်ချပ်လိုတယ် ဆိုပါတော့။ ကျွန်တော်လုပ်ရမယ့် နည်းက တစ်နည်းပဲရှိတယ်။ သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုခုတ်၊ ပြီးရင် အပင်ရဲ့ ဟိုဘက် ဒီဘက် လုံးနေတဲ့အပိုင်းကို ရဲတင်းနဲ့ ဖဲ့ပစ်၊ ရွှေပစ်ရမယ်။ အဲဒီလိုလုပ်တော့မှ သစ်ပင်တစ်ပင်ကနေ ပျဉ်ချပ်တစ်ချပ်ပဲရတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာ အချိန် အားတွေ အများကြီးရှိနေတာဆိုတော့လည်း အကြောင်းမဟုတ်ဘူးပေါ့လေ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ စားပွဲတစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်တစ်လုံးဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ ပြီး တော့ ပစ္စည်းသိုလှောင်ခန်းထဲမှာ နံရံတစ်ဖက်တည်းကပ်ပြီး ပျဉ်ချပ်တွေကို တစ်ဆင့်စီ စင်ဖြစ်အောင်ခင်းတယ်။ အဲဒီစင်တွေပေါ်မှာ သိမ်းထားမယ့်ပစ္စည်း၊ သုံးမယ့်ပစ္စည်းတွေကို သူ့နေရာနဲ့သူ နေရာတကျတင်တယ်။ ဘာပဲပြောပြော ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ်တော့ လိုလေသေးမရှိအောင် ဖြစ်သွားပြီ။ ပစ္စည်းတွေ သူ့နေရာနဲ့ သူ အစီအစဉ်တကျဖြစ်နေတာမြင်ရ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိနေတာတွေ့ရလို့ ကျွန်တော့် မှာ စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။

10. *I make a lamp*

I didn't know what to do for light in the evening. So, as soon as it was dark, I was forced to go to bed. I might have made a good light with bees' wax, but I had no bees' wax. All I could do was this: whenever I killed and ate any animal, I set the fat on one side. I made a little cup of earth, dried in the sun, which I filled with the fat. With this I made a lamp. This gave me light, though not a clear good light.

(၁၀)

မီးထွန်းပို့လိုသေးတယ်

မိုးချုပ်လာရင် အလင်းရောင်ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်း ကျွန်တော်မသိဘူး။
 အဲဒီတော့ မှောင်လာပြီဆိုတာနဲ့ မအိပ်ချင်အိပ်ချင် ကျွန်တော်တော့ ဇွတ်အိပ်ရာ
 ဝင်တာပဲ။ ပျားဖယောင်းဆီနဲ့ မီးထွန်းရင် အလင်းရောင်ကောင်းကောင်း ရနိုင်
 မှန်းတော့ သိပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာ ပျားဖယောင်းဆီမှမရှိတာ။ လုပ်
 လို့ ရသလောက် ခုလိုလုပ်ကြည့်လိုက်တယ်။ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ရလို့ ဟင်း
 ကိုင်တဲ့အခါတိုင်း အကောင်ရဲ့ကိုယ်ထဲကရတဲ့အဆီကို သပ်သပ်ဖယ်ထားတယ်။
 မြေခွက်သေးသေးလေးတစ်ခွက်လုပ်ပြီး ကျက်အောင်နေလှန်းတယ်။ ခုနပြောတဲ့
 တိရစ္ဆာန်အဆီကို အဲဒီခွက်ကလေးထဲထည့်တယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်လုပ်လို့ရတဲ့
 ဆီမီးခွက်ပဲ။ သိပ်လင်းလှတယ်မဟုတ်ပေမယ့် ဒီမီးခွက်ကလေးက ကျွန်တော့်ကို
 အလင်းရောင်တော့ပေးပါတယ်။

11. *Discovering more of the island*

I had now been in this unhappy island for more than ten months. Having now made for myself a safe place to live in, I had a great desire to discover more about the rest of the island. I went up the little stream where I had first brought my raft on shore. On the bank of this stream I found grassy plains in which sugar was growing—but wild and not perfect. As I went farther up the stream, these plains ended, and there were more trees. Here I found very many kinds of fruit. I gathered a lot of this fruit because I had thought of a good use for it—that is, to dry it in the sun and keep it with my store of food.

(၁၁)

ကျွန်းပေါ်လေ့လာရေးခရီး

စိတ်ဆင်းရဲစရာကောင်းတဲ့ ဒီကျွန်းကြီးပေါ် ကျွန်တော်ရောက်နေခဲ့တာ ခုဆို ဆယ်လတောင်ကျော်ခဲ့ပြီ။ ကိုယ့်အတွက် လုံခြုံစိတ်ချစရာ နေရာတစ်နေရာ ဖန်တီးပြီးပြီဆိုတော့ ကျွန်းပေါ်က ကျန်တဲ့နေရာတွေအကြောင်း စူးစမ်းလေ့လာ ချင်စိတ်က ပြင်းပြလာတယ်။ ကုန်းပေါ်ရောက်အောင် ဖောင်ကို ပထမဦးဆုံး ကျွန်တော်ဆွဲလာခဲ့တဲ့ ချောင်းကလေးရှိပါရော။ အဲဒီချောင်းရိုးကလေးအတိုင်း အထက်ကို ကျွန်တော် ဆန်တက်ကြည့်တယ်။ ချောင်းကမ်းပါးပေါ်မှာ မြက်တွေ တောထနေတဲ့ မြေပြန့်တွေ တွေ့ရတယ်။ မြက်တွေကြားမှာ ကြိပင်တွေလည်း ပေါက်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြိအရိုင်းတွေဆိုတော့ အရသာမရှိဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ရှေ့ဆက်သွားလိုက်တာ သွားရင်းသွားရင်း လွင်ပြင်လည်းဆုံးရော သစ်ပင်အုပ်တွေ တွေ့လာရတယ်။ ဟား...အဲဒီအပင်အုပ်ထဲကျတော့မှ သစ်သီး တွေ မျိုးစုံအောင် တွေ့တော့တာပဲဗျို့။ တစ်ခါတည်း သစ်သီးတွေအများကြီး ရအောင် လိုက်ဆွတ်တာပေါ့။ ဒီအသီးတွေကို ကောင်းကောင်းအသုံးချရမယ်လေ။ စားတာစား၊ နေလှန်းတာလှန်းပြီး ရိက္ခာအခြောက်အပြစ်နဲ့ သိမ်းထားရမယ်လို့ ကျွန်တော် တွေးမိတယ်။

12. *'Home again'*

I slept that night in a tree. On the next day I travelled on and came to an opening in the hills, where the country fell away to the west. Here the country appeared so fresh, so green and so full of flowers, that it looked like a planted garden, and I thought with some pleasure that I was king and lord of all this island. Having spent three days on this journey, I came 'home' - as I must now call my tent. I took with me the fruit which I had gathered: but, before I got there, many kinds were bad. I set out the rest to dry in the sun, and after some days I found that they had dried perfectly.

အိမ်အပြန်

အဲဒီညတော့ သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ် တက်ပြီး အိပ်လိုက်တယ်။ နောက်နေ့ ရှေ့ဆက် ခရီးထွက်တော့ တောင်ကုန်းတွေ တွေ့ရပြီး ကုန်းမြေက အနောက်ဘက်ကို ဆန့်ထွက်သွားတယ်။ ဒီနေရာမှာတော့ ကျွန်းက အတော်သာယာတာပဲ။ စိမ်းစိုပြီး ပန်းတွေကလည်း ဝေနေလိုက်ကြတာ တမင်စိုက်ပျိုးပြုစုထားတဲ့ ပန်းဥယျာဉ်ကြီးလား အောက်မေ့ရတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းလာပြီး ဒီကျွန်းကြီးတစ်ကျွန်းလုံးပေါ်မှာ ငါသာသခင်၊ ငါသာဘုရင်ပဲလို့တောင် အတွေးပေါက်မိသေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ခရီးထွက်ခဲ့တာ သုံးရက်ကြာတော့ ကျွန်တော် 'အိမ်'ပြန်လာခဲ့တယ်။ ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်နေတဲ့ တဲကလေးကို ခုတော့ ကျွန်တော် 'အိမ်'လို့ပဲ ခေါ်ရတော့မှာပေါ့။ ဆွတ်ထားတဲ့ သစ်သီးတွေကို ကျွန်တော် တစ်ပါတည်းယူလာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်ပြန်မရောက်ခင် လမ်းမှာတင် သစ်သီးအတော်များများ ပုပ်ကုန်တယ်။ ကျန်တာတွေကို နေလှန်းပြီး တစ်ရက်နှစ်ရက်ကြာတော့ အသီးတွေ လုံးလုံးလျားလျား သွေ့ခြောက်သွားကြတယ်။

13. *The rains*

During this month there were heavy rains, so that I could not go out from my tent. For this reason it was not easy to get food.

I did go out twice. The first time, I killed an animal, and on the last day of the rain I caught a large fish. For the rest of the rainy season I ate my dried fruit, and food that I had taken from the ship.

During this time I worked at making my store - room larger. I also made baskets for carrying the earth out of the store - room and to keep food in.

I had no pots (except two very small ones) to hold any liquid. I hadn't a pot in which to boil anything, except one which I had taken from the ship - and that was too big.

(၁၃)

ရွာလိုက်တဲ့မိုး

ဒီလထဲမှာ မိုးက အတော်ကြီးလာတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း တဲ
အပြင်ဘက် သိပ်မထွက်ဖြစ်ဘူး။ မထွက်ဖြစ်တော့ စားရေးအတွက် အခက်အခဲ
ဖြစ်လာတယ်။

မဖြစ်မနေ နှစ်ခါတော့ ထွက်ကြည့်တယ်။ ပထမအခေါက်တုန်းက တော
ကောင် တစ်ကောင် ရခဲ့တယ်။ မိုးပြတ်မယ့်နေ့မှာ တစ်ခါထွက်တော့ ငါးကြီး
တစ်ကောင် ဖမ်းမိတယ်။ ကျန်တဲ့ မိုးတွင်းတစ်တွင်းလုံး ရိက္ခာခြောက်တွေနဲ့၊
သင်္ဘောပေါ်က ယူလာခဲ့တဲ့ စားစရာတချို့ကိုပဲ စားနေခဲ့ရတယ်။

အဲဒီလိုအိမ်တွင်းအောင်းနေတုန်းမှာ ကျွန်တော်တော့ ပစ္စည်းထားတဲ့အခန်း
ကိုပဲ ကျယ်သည်ထက် ကျယ်အောင် ချဲ့နေခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး ခြင်းတောင်းတွေ
လည်း ကျွန်တော် ရက်တယ်။ အခန်းထဲကမြေကြီးတွေ သယ်ဖို့ရော၊ စားစရာ
တွေ ထည့်ဖို့ပါ သုံးရတာပေါ့။

ကျွန်တော့်မှာ (အိုးပေါက်စလေး နှစ်လုံးကလွဲရင်) အရည်ထည့်စရာ အိုး
တွေ မရှိဘူး။ ရေထည့်ကျိုစရာအိုးလည်း တစ်လုံးမှမရှိဘူး။ သင်္ဘောပေါ်က
သယ်လာတဲ့အထဲမှာ အိုးကြီးတစ်လုံးတော့ပါပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအိုးက
ကြီးလွန်းနေတယ်။